

בס"ד מוצש"ק פרשת וישלח תשס"ו לפ"ק

לכבוד הרבנים הגאונים שליט"א

**הנידון: לא לשלוח קאנסלערס לאוקריינה
ואפילו לא לבנות שרה סאשה בארדיטשוב-אוקריינה**

בשבת שלאחר חנוכה השתא יחול "היארצייט" הראשון, של שתי פרשיות מבישות ומסעירות, לטמאות בבנות ישראל בין כותלי בית הספר "בנות שרה סאשה". פרשיות אלו הידועות לשימצה צריכות לשמש כאות הזהרה מה שעלול לקרות לבנות ישראל הכשרות הנוסעות לאוקריינה בכדי לפעול לעזור ולטפח את הבנות דשם. ואני דורש ומבקש נחרצות אחת ולתמיד לא לשלוח, חלילה, בנות ישראל לאוקריינה לעזור למוסדות דשם, ואפילו (ואולי ביותר) לא ב"בנות שרה סאשה" בבארדיטשוב, ובפרט עכשיו לפני החנוכה שנוסעות בנות להיות קאנסלערס שם בכדי להנעים את התלמידות בענייני חנוכה.

הגע עצמך, הילדות מדברות רוסי, והבנות שלנו מדברות אידיש ואנגלית וניחוד בונים מגדולים עד לב השמים כמו בדור הפלגה.

פרשה א - סביב השידוך בבארדיטשוב, הנקרא "באדיטשוב'ער שידוך". - שם בבארדיטשוב, נמצא איש הפלאות הניקב בשם הרה"ח ר' פייביש מענדעלאוויטש נ"י, המבטיח ישועות בשם ה"קדושת לוי" זכרוננו צדיק וקדוש לברכה, והבטיח להאחינתו שכאשר תבוא לעיר בארדיטשוב עד מהרה תיוושע בשידוך! והנה הבטחתו לא בוששה להתגשם, ונואף ספרדי משם פיתה אותה ונשאה לו נגר רצון הוריה, והצריכו לסדר את החתונה הרחק משם עד לארץ ישראל, ושם לקיים החתונה.

פרשה ב - כשהייתי בבית ספר "בנות שרה סאשה" באוקריינה, בשבת שלאחר חנוכה תשס"ה, כשכל הבנות מ"בנות שרה סאשה" כבר נסעו הביתה, ונשארו שם שני קאנסלערס בלבד. פניתי אז להרב אברהם ווירצבערגער שליט"א ולרבנית תליט"א, שישמרו עליהן כבבת עינם וכמו לבתם, כי שמעתי שנמצאים שני בחורים מנוולים שבאו להשתולל איתן.

בחור אחד יצא להשדה התעופה בכדי לאסוף את הקאנסלערס המגיעות, ולייצר קשר אישי איתן. הבחור ההוא עשה עצמו לצדיק והדליק נרות חנוכה בשדה התעופה בקיעו כדי להראות גודל צדקתו. כשחזר משדה התעופה שמעתי אותו אומר במפורש בהמשרד של בנות שרה סאשה, שמטרת נסיעתו לשם היה ללכוד בנות ברשתו. ולכן דאגתי על צניעותן ויישירותן של הקאנסלערס שנשארו לבדן. משך כל השבת לא סרו מנוולים אלה מבטם מעליהן, לא נחו ולא שקטו והלכו להדארמיטארי בכדי להשתולל. אחת מהקאנסלערס עלתה למעלה לחדר המיטות של הבנות וגם הבחור עקב אחריה, עד שהרבנית ווירצבערגער הרימה בצעקה שירדו, וזרקו אותם מהפנימיה.

במצב עגום ועכור שכזה שהתחולל אז בין כותלי הבית ספר, היה זה לפלא איך ששתי בנות האלה החזיקו ושמרו על מעמדם הכשרות, ולא אבדו את מאזן הנפשי-רוחני שלהן, ולא נפלו ברשתות

שפרשו תחתיהן הבתורים האלו הצודדים, ולא נפגעו בפגיעתן הרעה של האחרות. במוצאי שבת מיד אחרי הזמן ארזה אחת מהבתורות את כל חפציה, לקחה טקסי לקיעו, ולמחרתו נסעה הביתה לאירופה, עם מלא מפח נפש.

הבתורה השניה עדיין נשארה שם, ותיכף ומיד כשפג זמן השבת באו אחד מהבתורים, בכדי למשוך אותה למקום מגורתו ברחוב סאבארניאיה השייכת להרה"ח ר' פייביש נ"י.

הדירה הזו שייכת להרה"ח ר' פייביש נ"י, והוא נתן להבתורים האלה לשהות שם בימי השבתות, הגם שידע שהשני הבתורים הללו הם מנואפים, ופורשים כנפיהם על הבנות מהבית הספר, והייתי מתרה בו והתרעתי אותו לא להניח אותם להיות שם, אבל הוא לא שעה לפנייתי ולהפצרותי והתעלם כליל מהזהרותי, כל זאת משום האינטרסים האישיים והצרים שלו אתם, לעשות עיסוקים ולגלגל כספים.

וכעבור שעה קלה לאחר זמן מוצאי שבת בא אחד מהבתורים למשוך אותה להציון של הרב הקדוש מבארדיטשוב ולשיר "גא-ט פון אברהם וכו'", ובא עם טקסי קטן, ורצה לישב לידה, וכשהבחנתי בזה מנעתי והפרעתי לו לעשות כך. אתרי זה הוא רצה למשוך אותה לבוא לסעודת המלוה מלכה בחדר האוכל, וגם זה לא הרשתי לו.

בבוקרו של יום שני הבא, כשהכניח את עצמה לנסוע בחזרה לבית הוריה, נודעתי שהבתורים האלה רוצים לנסוע אחריה עם האוטו שלהם, ולכן סידרתי לה נהג שגם אשתו של הנהג תלווה אתם, ובהחציה השעה הראשונה נסעתי מאחוריה, והיא לא ידעה מכל זה.

ולמעשה שמרנו אותן שמירה מעולה כמו שצריכים לשמור על בנות ישראל שנפשותן לא תיטמא. אבל בכך הפרשה עדיין לא תמה: לפני כמה שבועות צלצל אלי רב אחד ופנה אלי שאבוא אליה. הלכתי לפגשו וחיכה אלי בהבית-כנסת שלו עם עוד שני רבנים. הם פנו אלי בשאלה, "מה התרחש עם שתי הקאנסלערס האלו בבנות שרה סאשה"? אמרתי להם, שר' אברהם ווירצבערגער שליט"א והרבנית תחי', וגם אני שמרו עליהן כל הזמן בשמירה מעולה, ולא קרה אתן שום דבר. אז שאל אותי רב אחד מהם, שהיית שזה נוגע לאינפורמציה לשידוך האם הייתי מוכן להישבע בנקיטת ספר תורה על דברי, אמרתי לו הן. הם הבהירו לי אז תומרו של השבועה, שכאשר ה' אמר לא תשא את שם ה' לשווא נודעו כל העולם כולו. עם כל זה לא הססתי אף לרגע ולקחתי ספר תורה והשבועתי. וכל זה עשיתי שלא לעגן את שתי הבנות הכשרות האלה. וכפי הנראה זה עזר לאחת מהן כבר באותם הימים, כי תיכף ומיד אחרי זה התארסה, ואז ראיתי והבנתי בבירור את ההשגחה הפרטית שנזדמן לי להיות אז בבארדיטשוב.

הקאנסלער השניה שהיתה שם באותה השבת עדיין סובלת מזו שהכפישו את שמה, ועשרות טלפונים כבר קבלתי בכדי להתעניין עליה. יש לי צער וכאב רב מזה, שבנות ממחננו נוסעות לשם בכדי לקרב בנות יהודיות תחת כנפי השכינה, ומשלמין מחיר כבד ונורא על מחשבתן הטובה.

זכות גדולה היתה לי, כשהוצאתי מכתב לפני הקיץ של תשס"ה, לעורר את מחנכי בתי ספר בארצה"ב ואת ההורים, להסכנה האורבת לבנות היוצאות לשם - ואכן הפסיקו ההורים לשלוח בנותיהם לאוקריינה בכדי לשרת כקאנסלערס בבתי-ספר, כולל "בנות שרה סאשה", שנוכחו לדעת שגם שם יכולה בת יהודית להיחלק מהדרך הישרה. עוד תועלת יצאה מהמכתבים שהוצאתי, שיהודים ששמעו את כל השמועות הפסיקו גם לזרום כסף להמוסד, ודרשו שיכניסו לשם רבנים מכובדים חשובים ומוכרים שינהלו המוסד, ולא שהמנוול ואיש הבליעל הרה"ח ר' משולם פייביש מענדעלאוויטש נ"י ינהל את הבית-ספר בעצמו, ההוא שידע כל הזמן את כל אשר נעשה שם ולא נקף אצבע ולא הפריע אף כי הוא זה בעד ההשתוללות, כי קיווה שיהיה לו טובת הנאה מהשני הבתורים

המנוולים הללו.

אז פוענחה לי התעלומה המסתורית למה הזמין לי הקב"ה לשהות בבארדיטשוב שמונה חדשים שלמים, מחשון עד אייר תשס"ה (שהיתה אז שנה מעוברת), ואיזו זכות גדולה ונדירה נפלה בחלקי בזה - כי בכוונה תחילה באתי לשם לבנות מקוה ולבסוף לא בניתי [ולא אבנה אותה בעתיד בל"נ] - אלא: א - כל זה לא היה אלא בכדי להציל בנות ישראל כשרות והקאנסלערס שבאו לשם ממעשים משפילים הגרועים ביותר שהלכו אימים על כולם; ב - וגם בכדי לגלות את מעשי השחיתות ההולכים שם, ולהתריע בזעקה שלא יבוא יותר בנות ישראל כשרות מקצווי תבל לשם בכדי לשרת כקאנסלערס.

למה כל כך חרה אפו של הקב"ה על עמלק שאמר 'תמחה את זכר עמלק', משום שעם ישראל נמצא אז במצב גבוה ורמה לעיני העמים, עד כדי כך שלא העיזו לנגעם לרעה, והמחוצף הזה, עמלק, הרהיב עוז בנפשו ויצא ללחום עם ישראל. אותו הדבר כעת, במחננו הקדוש של סאטמאר יודעים לשמור מכל משמר על הבנות, לא מרשים לבנות לנסוע לעבר הים, ולא רוצים להסיר את ההשגחה מעליהן אף לרגע, ובעין פקחא שומרים עליהן שלא ישפעו ולא יפגעו כשרותן לרעה, ובא עז פנים הרה"ח ר' פייביש מענדעלאוויטש נ"י ומסיר חומת השמירה שלנו, ומשדל הורים להרשות לבנותן לנסוע לשם בכדי לפעול שם "אידישקייט", ועלות כרטיס הנסיעה שלהן מכוסות מכספיהן, בכדי שהן כמו-עצמן יכרתו קבר עצמן, לקבור את עתידן היהודית אלי שאול התחתית.

אפילו אם ההורים מוכנים להתלוות עם הבנות שלהם, היוצאות לאוקריינה להדריך בנות בדרך הישרה, לא עושים בזה דבר טוב, מטעמים דלהלן:

קאנסלער מניו יארק סיפרה לי, שאחת התלמידות מ"בנות שרה סאשה" היתה נוסעת הביתה מדי כל שלוש שבועות, עם אמתלא שלא מרגישה בטוב; וכאשר אותה הקאנסלער ביקשה לדעת מה סיבת נסיעתה הביתה לעתים תכופות כל כך? גילתה לה התלמידה, שהיא נוסעת הביתה ומבלות זמן עם בחור (באי-פרעניד)!! הקאנסלער הזו גילה לי הרבה דברים מה שהם עושים. אז באתי והצגתי אליה שאלה חמורה ביותר, הלוא את בתולה שאף פעם לא נישאה, מאיפה את בקיאה כל כך ומבינה היטב בדברים שכאלה; ענתה לי הקאנסלער, שהתלמידה מספרת לה באופן חפשי ומפורש כל העניינים, מבלי לכסות דבר. המשכתי לשאול להקאנסלער, האם ידוע להאבא שלך לאן הגעת, כי הלוא באת להנה באמתלא להדריך בנות ישראל לדרך הישרה, ולא בכדי להתחבר עם מושחתת ולשמוע ממנה דברים מושחתים, תגובת הקאנסלער היתה, שהאבא שלה לא יודע מזה דבר, ופנתה אלי בתחנונים, לא לגלות דבר ממנה לאביה.

למעשה כן גיליתי את זה להאבא שלה, והוא היה מזועזע ומדועך לשמע הידיעה הזאת, והודה לי מאוד על זה בהערכה רבה, וקרא אותה בחזרה הביתה, ולא הרשה לה עוד לנסוע לשם.

כשלמדתי בהחדר של התלמוד תורה סאטמאר וויליאמסבורג, הייתי לומד אצל הרה"ח ר' זושא שניצלער זצ"ל, ה' הוא איש מאוד מכובד ובעל יראת שמים מרבים, עוד היום כשאני נוסע לבדו-פעסט, אונגריה, על שבתות, שואלים אותי אנשים דשם באם הייתי מכיר את הרה"ח ר' זושא שניצלער זצ"ל, כי נשאר עדיין אצלם מהרושם העז שהשרה על אנשי המקום כששירת שם כשוחרט ובעל תפילה שיראת שמים חופפו ובהדרת פנים.

זכורני, בהיותי עוד בחור צעיר, כשהרה"ח ר' זושא זצ"ל קרא ואיסף את כל תלמידיו וביקשם שהיות שר' אברהם חיים גאלדשטיין נ"י פתח אז חנות פיצה בויליאמסבורג, ברחוב לי ליד דירתו שגר, וזה איכפת והפריע לו למאוד, שנשות ישראל מתיישבות ואוכלות שם לעיני העיר והבחורים, על

כן מבקשם לצאת למלחמה על תומת הצניעות, ועשו הפגנה, ור' אברהם חיים גאלדשטיין נ"י נכנע ותיקן שמותר לאכול שם רק בעמידה, כתוצאה מזו הנשים הפסיקו לבוא לשם, ובכך העמיד שמירת הצניעות של וויליאמסבורג על תילה למשך הרבה שנים. וכשנפטר הרה"ח ר' זושא שניצלער זצ"ל חזרו וסידרו כל חנויות הפיצה כיסאות ושולחנות, והן מלאות בנשים מפה אל פה, ואוכלות ושונות בכל פה, ואין פוצה פה ומצפץ !

לא ארכו הימים והרה"ח ר' זושא שניצלער זצ"ל לקח חתן לבתו בשם ר' אברהם אשר אנשיל בוקסבוים נ"י, נכד מהגאון הצדיק מגאלאנטע זצ"ל, אשר הוא שר המשקין במפעל קדם אשר בקאליפארניע, ויש לו כיום בית עם הרבה בנות. והנה, הרה"ח ר' פייביש נ"י הבטיח לו פעם שכאשר יבא לבארדיטשוב לעזור לבנות שרה סאשה, תיוושע בתו ותיפקד בזרע של קיימא. הוא אכן הושדל, ומאז הוא בא לעתים תכופות בלוויית אשתו ועם כל בנותיו לבארדיטשוב, על פסח, שבועות ועל משך שבועות הקיץ.

הסברתי לר' אברהם אשר אנשיל בוקסבוים נ"י, שהוא עושה עוולה גדולה לבנותיו בזה, כי הלא כתוב בגמרא 'עד שבא ר' עקיבא ואמר חיין קודמין', אינך יכול לוותר על היראת שמים של בנותך על תשבון לעזור לבנות ישראל אחרות, והיות שהכרתי את חותנך, הרה"ח ר' זושא זצ"ל, יודע אני ובטוח שבוודאי היה אוסר לנכדותיו לנסוע למקומות שכאלה.

כעת אני שואל את השאלה המזדקרת מאליה, כאשר הטיפש הזה ר' אברהם אשר אנשיל בוקסבוים נ"י אין לו שכל בקדקדו, איפה המשפחה, משפחת שניצלער הנכבדה וחמותו שתחי' והרב ר' יצחק אייזיק אייכנשטיין שליט"א אב"ד מגאלאנטע, שיעצרו בעדו נגד הצעד הזה שנקט המוביל למדרון של אבדון לבנותיו, היכן מקומכם בזה ??

הבהרתי לו חזר וישנן, הלוא ידוע לך, כי כשבנות מתקלקלות ומתחלקות מהדרך הנכונה, לא רואים ולא מבחינים זאת מיד עליהן, רק הן הולכות ומתדרדרות, יהדותן דועכת לאיטה, דעתן ומחשבתן מתנוונות והולכות, ולא מבחינים זאת עליהן עד שעובר זמן של כברת ארץ, ולפעמים רק אחר החתונה, ואז כבר מאוחר מדי בכדי להציל אותן ממצבן שנקלעו והגיעו - הנך לא יודע איזו סכנה אורבת לבנותיך, ולאיזה חורבן הנך מוביל הבנות שלך ומפקיר אותן, בזה שאתה לוקח אותן לשם.

ומה שהכנסת כמה בנות להבית שלך בהבעסמענט, כשנהגי טקסי הרוסיים יתוודעו ממציאותם, הם יתקרבו אליהם, והבנות שלך יפלו קרבן ביחד עם הבנות האוקרניות, אינני מבין איפה הבינה היתירה של אשתך, להבין את הסכנה המרחפת על הבנות שלך.

ר' פייביש מענדעלאוויטש נ"י גם כן יש לו בעסמענט, למה הוא לא רואה לנכון לקחת אותם להבעסמענט שלו. אלא שהוא אוהב לעשות דברים לא יפים עם ידיים של אחרים, כמו שהוא גרם לך לבוא עם הבנות שלך לבארדיטשוב, וגם שתיקה את הבנות מאוקריינה להבית שלך מכאן, וכמו שהוא כיוון אותך לצעוק ברבים שהשתוללתי עם הבנות של "בנות שרה סאשה", ולבסוף שילמת מחיר כבד ביותר. ועכשיו ר' פייביש נ"י מכחיש מכל וכל שהוא לא צעק בכלל, אבל זה כמו כל השקרנות שלו, שלא מעלים ולא מורידים.

גם אותי שידל ר' פייביש מענדעלאוויטש נ"י שאני אתקשר עם ר' שרגא פויזען נ"י שהוא מהנהלת המוסד בקרעסטין, וארתיע אותו, כיון שהוא לקח בת מבנות שרה סאשה לשלחה למונסי, כי אחיה נסע למונסי, אמרתי לר' פייביש נ"י שאני לו עובר סאניטערי (sanitation), דהיינו לעשות את הדברים המכוערים בשבילו, כי אני רק בונה המקוה.

בפרוס התג הפסח האחרונה ציווה ר' פייביש מענדעלאוויטש נ"י את ר' ישראל יוסף פוקס נ"י שיקח היין מהמכות, ויניח מתחת להדלת של גוי הגר ליד הבית ספר של "בנות שרה סאשה", בכדי

שימית הגוי, כי לא רוצה למכור לר' פייביש נ"י את ביתו. אמרתי לר' ישראל יוסף פוקס נ"י הלא הבן של ר' פייביש נ"י, חיים מענדעלאוויטש, ביחד עם אשתו ובתו, עושים שם הפסח, ותגיד להם שהוא בעצמו יעשה זאת. כי ידוע מ"ספר חסידים" כי מי שמשמש עם קבלה מעשיות, אז השדים והרוחות רעות מתנקמים בו, ואם השדים והרוחות רעות רוצים לנקום נקמתם שינקום בבני של ר' פייביש נ"י המבעיר הבערה, ולא אתך, ור' ישראל יוסף פוקס נ"י שעה לדברי ולא עשה כך.

ר' אברהם אשר אנשיל בוקסבוים נ"י בעצמו שהה שם משך חדשים שלמים וראה חילול שבת בפרהסי' של אלעקס גלעזער, השותף של ר' פייביש מענדעלאוויטש נ"י, שהוא יהודי ועושה שבת כבחול, בכל מיני מלאכות חול, הן בשביל המוסד והן למען העיסוקים הפרטיים של ר' פייביש נ"י בבארדיטשוב, ולהחבילות שלא הגיע בזמן להבת שלך.

ידעתי גם ידעתי שבתך מרת ווייס מתפללת שתיפקד בזרע של קיימא, אבל אי אפשר לה לצפות שתיושע ממוסדות המחללים בהם את השבת וממוסדות המתקיימות בהם מעשי זנות, ובודאי שלא תיושע בהרמת קול ברבים על מי שהקריב עצמו על טהרת ישראל, בבניית המקוה החדשה, ותיקון מקוה הקיימת, ועל צניעותן של הבנות ישראל של "בנות שרה סאשה" חדשים רבים, ולהלשין עליו שהוא השתולל עם הבנות שם.

איעצך ויהי אלקים עמך, יש מקוה של מעיין בפרידבערג דייטשלאנד, בעלת וותק של אלף שנים, ושהאמו של רש"י טבלה שם להמשיך נשמתו של רש"י, ומשם ניושעו יותר מעשר נשים בשנתיים האחרונות שאני שילחתי אותם לשם. זו לא המקוה בראנשבערג בצ'כיה, כי שם הגוי סגר המקוה ורוצה למוכרה במאתיים אלף דולר, אבל המקוה בפרידבערג גם כן יש לה אותה סגולה להיפקד בזרע של קיימא, כך נודע לי בחלום הלילה בנפל תרדמה על אנשים מכבוד קדושת אדמו"ר הצדיק מהרב ר' יעקב יוסף טווערסקי זצ"ל מסיקווירא, וכבר כתבתי מכתב על זה לפני זמן רב. ואם תרצה אמסור לה המקום, ואסדר לה המפתחות, ובעזרת השם תיושע, אבל בתנאי כפול ומכופל, שתבקש בתחנונים מר' פייביש נ"י שיפסיק עם חילול השבת והזנות בהמוסד, ושיקח רב לנהל את הענייני הרוחניים של המוסד.

רב לבנות המקוה בבנות שרה סאשה בארדיטשוב-אוקריינה

הפסקתי מבייית המקוה משום שבנו את זה שלא בנוכחותי.

הרה"ח ר' פייביש מענדעלאוויטש נ"י מחפש רב לבנות המקוה, ורבנים מתקשרים אלי להרשות לאחרים לגמור את בניית המקוה. ועניתי להם שלא איכפת לי שאחרים יגמרו זאת, כי אני במילא לא יעשה את זה בל"נ, רק שהם יהיו נזהרים בכמה דברים:

א. - שזה כמו סיחון ועוג - מלך קשה ועם קשה. הרה"ח ר' פייביש מענדעלאוויטש נ"י הוא איש קשוח, ועוד יש לו שותף בשם אלעקס גלעזער, שאפילו באוקריינה הוא שקרן כפול ומכופל, הוא עבד שלא בנוכחותי ואמר לר' פייביש נ"י שלא עבד, דברים שכולם רואים בעליל ששיקר.

אלעקס חתם לי שלא יעבוד על המקוה שלא בנוכחותי, כשבאתי לניו יארק לארבע ימים, אבל להפועל אמר שכן לעבוד, ואצל אלעקס, אין סתירה בזה.

ב. - השטח של המקוה שייך לאלעקס גלעזער, אשר הוא מחלל שבת בפרהסיה וגר עם גויה ויש לה ממנה ילד, וכאשר אלעקס גלעזער ירצה לסלק את ר' פייביש, הוא יזרוק אותו משם מבלי להגיד עפעף - על כן לפני שמתחילים לבנות את המקוה יש צורך לייסד עמותה על שטח המקוה מאנשים שומרי תורה ומצוות.

לפני שהתחלתי המקוה, ר' פייביש נ"י הבטיח לי שיעשה עמותה חדשה, ולא עמד בדיבורו, כי הוא שקרן ותפסתי בשקרנותו בפעמים אין ספור, ורק אלעקס גלעזער גילה לי את זה, וזו אחת הסיבות שהפסקתי לבנות.

ג. - לפי התוכנית המקוה צריכה להיות בנויה באויר על בלוקים, ויש לזה הלכות מיוחדות איך לקובען בקרקע.

ד. - הניחו נייר זפת לפני הבנייה, לפי המנחת-יצחק כל המקוה היא בדין ככלי בתלוש, וצריכין להשגיח על זה שיעשו החיבורים בקרקע שיהיה כשר.

ה. - חצי מחומרי הבנייה שקנו וחצי מהעובדים שלקחו לבניית המקוה, היו מנוצלים לבניית הבית הפרטי של אלעקס גלעזער, שהוא מקים לעצמו, והרה"ח ר' פייביש נ"י שם ראשו בקרקע כהבת-היענה שכאילו כל זה נעשה בגניבה ובלי ידיעתו של הרה"ח ר' פייביש נ"י, והאמת היא שהוא כן ידע הכל אבל אין לו ברירה, כי אלעקס הוא גנב כמו כל האוקריינים ואין מנוס מזה. - וכתוצאה מכל זה לוקח הרבה זמן בכדי לגמור בניית המקוה.

ובנוסף לכל זה, נבנה כעת מעל המקוה שלושה קומות לפנימיה, כי על מקוה אפשר לגייס כספים בקל, ומבליעים דמי הפנימיה עם דמי המקוה ועם דמי בניית דירת אלעקס, ובמילא זה יקח כמה שנים לבנות - והרב המכשיר שימנו יצטרך להיות צמוד שם ולפקח כל הזמן. אני בעצמי ישבתי שם שש חדשים רצופים אך ורק בשביל היסוד לבד (פאונדעשין) ועדיין לא התחילו בבניית המקוה, ואם הרב המכשיר לא יהיה שם צמוד כל הזמן, המקוה תהיה פסולה, אז אצא נגד המקוה שזה פסול, לא משנה מי יהיה הרב המכשיר, אפילו אם כארזים גובהו - כמו שהוצאתי פסול על מקוה במונטריאל, וחתמו אחד-עשר רבנים שהמקוה היא כשרה לכל הדיעות, וכאשר חילקתי להנשים מכתב שהמקוה פסולה, הפסיקו להשתמש בזה, ולבסוף המקוה נסגרה.

ו. - התוכניות נעשו על ידי מפעל ששייך לר' פייביש נ"י בבארדיטשוב והמהנדס אינו יודע בין ימינו לשמאלו ועשה טעויות הרבה, ערכתי מלחמה עם אלעקס ולבסוף הבאנו מהנדס גדול מקיעוו אמר ואמר שהצדק אתי, כי המקוה הזה תיסדק, ושאל להמהנדס שעשה התוכניות האם הוא מהנדס מוסמך, ענה לו שלא. - ובכן כל התוכניות יצטרכו להיעבד מחדש על ידי מהנדס מומחה, כי להתוכניות כעת יש הרבה בעיות.

ז. - צריכים לדאוג שהרב שימונה יהיה איש נאמן לתחזוקה של המקוה, כי כל בן אדם שהוא ירא שמים ורוצה לעשות בטוח שהכל על צד היותר טוב לפי ההלכה, מזריק אותו ר' פייביש מן המוסד, כמו שהוא זרק את הרב ר' אברהם ווערצבערגער שליט"א מהמטבח, ולכן גם לא רצה לקחת את הרב ר' נתן געשטעטנער שליט"א להיות רב של המוסד, כי דרש שתהיה מחיצה בין נשים לאנשים ושהבנות יאכלו מִעֵבֶר למחיצה, ור' פייביש התנגד לזה. ולכך חוששני שלבסוף האיש שימונה על התחזוקה יהיה לא אחר ממי שר' פייביש נ"י ירצה ביקרו, ולא מי שהרב ירצה - ואז המקוה תהיה פסולה.

ח. ישראל יוסף פוקס נ"י היה לו עיניים פקוחות על כל העוולות שהלכו שם, וגם אשתו מרת חנה פוקס שתחי' היא אשה צנועה מאוד, וידעה לשמור על צניעותן של בנות ישראל, היא היתה מי שגילתה לי שיואל שטאלצבערג מלונדון רדף אחר קאנסלערס אחת ורצה לפתות אותה לנסוע איתה לקיעוו, וחנה פוקס גירשה אותו מהמוסד.

וגם אני כל אימתי שדיברתי עם בת בבנות שרה סאשה או קאנסלערס, וכולם היו במשרד בפומבי, וברגע שהלכתי משם, היתה מרת חנה פוקס שתחי' דורשת וחוקרת ממנה מה שדיברתי איתן. והבנות סיפרו לי זאת, ולא התזקתי זאת כעוולה, משום שזו דרך הנכונה להשגיח על בנות ישראל, כמו שאמר

האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל בפרשת נשא הידועה, איך האב פיינט די נטורי קרתא, נאר איך מוז זיי האבן, ווייל אויב איך (סאטמאר רב), גליטש זיך אראפ פון וועג, זאלן זיי מיך האלטן אין די ראמען. כמו כן אתי, כל כך נהנתי מזה שהיא נותנת עין פקיתא על בנות ישראל כפי שצריכים.

ואם היתה מרת חנה פוקס תחי' נשאת ב"בנות שרה סאשה" בתור אם הבית, היה הבית ספר הזה החשוב ביותר, ואף היה עולה במעלה מבית ספר בנות תולדות אהרן אשר בירושלים, והיה נקי מכל סיג ופגם, רק הס"מ ושליחתו, בדרמות שתי נשים, מרת גענזלער ומרת הייזלער לא הרשו אותה להישאר שם, אף כשהבטחתי למרת חנה פוקס תחי' בשם ר' פייביש נ"י שהיא תהיה אם הבית, ובמקומה מינו את האשה מרת גווירצמאן ובעלה, שהוא היה אחד משני האברכים שהלכו ליוסי מבאגיר להסתכל במאוויס בביתו ה"י.

למנות רבנים לבנות שרה סאשה בארדיטשוב-אוקריינה לכל עניני חינוך וגם לברר את כשרותן של הבנות

הרה"ח ר' פייביש נ"י יש לו מוסד של בנות באוקריינה, והוא מביא משם בנות לכאן באמריקה, שיתחתנו עם בחורי ישראל. אבל יש קישויים רבים בכדי לבדוק יחוסן מצד האם, באם מוצאה יהודית או לא. שליחי חב"ד הפוזרים בכל מקום בקיאים בזה משום שהם גרים על המקום ומכירים את השפה המקומית - אבל ר' פייביש דנן מצא מקום להתתקוטט אתם, כי הלא עם מי הוא לא מתקוטט?!

כעת גמרתי לבנות מקוה לחב"ד באיזה מקום באוקריינה, וגילה לי שליח חב"ד סוד באוזני, שאחת הבנות שר' פייביש הוציאה מאוקריינה לאמריקה, היא בת של גויה. אמרתי לו, אבל הלא יש לר' פייביש משהו שבודק את יהדותן של כל הבנות, אז אמר לי השליח, שהבת הזו היתה מאומצת ליהודי. ושליח חב"ד המשיך וסיפר לי, שהוא, השליח, ביקש אז מהאמא היהודי' המאמצת, שכאשר הבת תגדל לגיל שנים-עשרה שתביאי אותה אליי, ואז תתן לה את האפשרות להתגייר. כאשר הבת כבר נהייתה בגיל שנים עשרה, והאמא המאמצת לא רצתה שהבת תיודעה שהיא מאומצת והאמא שלה היא גויה, ולכן היא לא באה אליי. וסיים שליח חב"ד, שכאשר ינגנו השיר המוכר "עוד ישמע בערי יהודה" לפני החופה, כי אז יבואו שליחי חב"ד להודיע להחתן שהיא גויה.

אמרתי לשליח חב"ד שאצל הרב הגאון הצדיק ר' משה פיינשטיין זצ"ל היה כדבר הזה, שאמא באה לפני החופה ואמרה לר' משה שבנה הוא ממזר, שזינתה עם מישהו אחר שהיתה אשת איש, ומזה נולד הבן הזה, חשב ר' משה שתי דקות והלך להחופה ואמר לאמו של החתן: ששט בהסוגיא דפלגינא בדיבורא ואנחנו לא מאמינים לך, כי לא מפיה אנו חיים. והלך להחופה וסידר קידושין להבחור. ומיד לאחר החופה הודתה האמא שאכן הוא בן כשר, והיא אמרה זאת רק בכדי למנוע מלהוביל אותו תחת החופה עם אותה הכלה.

וסיימתי לשליח חב"ד, שאם יהיה רב תלמיד חכם בעל המסדר קידושין, יאמר גם כן כזאת, שלא מפיו אנו חיים, ולא יאמנו דבריו. ומבקש אני ממך שכמו שבנתי לך מקוה בלי כסף, שתתן לי כמו אות הכרה והוקרה על זה ותאמר לי מי הבת הזו. ואכן גילה לי מי היא זו.

לאחר הסיפור הזה, חוששני ומפחד אני, שאולי גם החב"דניקים הם לא יותר צדיקים מכפי הר' פייביש הלזה, ויכול להיות שגם הם בשקר יסודם הרוצים להכפיש את רוחו של ר' פייביש נ"י, ובכדי שלא אפול במלכודת מלחמת פייביש-חב"ד, להוציא לעז על בנות ישראל הכשרות ח"ו, שהיא עבירה הכי חמורה, פונה אני ומבקש מהרבנים בבארא פארק ו/או בויליאמסבורג שישבו בי"ד של רבנים, ואבוא להבי"ד להגיד מי היא הבת, והבי"ד יבררו את יהדותה, וגם אמסור להם שם של

השלית חב"ד שסיפר לי את כל זה, וגם אפשר לפנות להבי"ד של חב"ד באוקריינה בכדי לברר את זה, ואם זו אמת, צריכים להסיק את המסקנות הנכונות.

אבל להרה"ח ר' פייביש מענדעלאוויטש נ"י אני לא רוצה למסור כלום בלי בי"ד, כי יש לו בי"ד בפני עצמו, ה"ה ר' פייביש נ"י, אלעקס גלעזער, והרב ר' יעקב דוב רויזען נ"י מהרבנות הראשית מבת-ים והם יכשירו אותה.

וגם צריכין לעבור בדיקות בי"ד על כל הבנות, אם הן יהודיות או לא, כי מי שבדק את יחוסן של הבנות שרה סאשה, היה לא אחר מר' פנחס ירקוני נ"י, ור' פנחס ירקוני נ"י עם הזמן מסר זה לברוך הייזלער, שהוא היה הסוכן של התמונות התועבות של בנות שרה סאשה, ואצלי אין לו שום נאמנות, ואספר לכם סיפור מה שקרה:

איש אחד בשם יוסי בגיל ששים וחמש, מארץ ישראל, שהתעכב בבארדיטשוב, הוא פועל בבית-חרושת בבארדיטשוב לתפירת חולצות לנשים להמפעל באגיר בארץ ישראל, והוא המשגיח על הסחורה שלא יהיה שעטנז. פעם בא והתחיל לצעוק על ברוך הייזלער שהיות שיש שתי בנות הגרות בבארדיטשוב, והן יהודיות, ולמה שלא יקבלו אותן ללמוד בבית ספר בנות שרה סאשה אשר בבארדיטשוב, והוא מקום מגוריהן של השתי בנות. אז אמרתי לר' ברוך הייזלער שצריכים לברר אם הן יהודיות, כי ר' משה טאלער אשר שלית חב"ד בבארדיטשוב אמר לי שכל העיר בבארדיטשוב אין כבר צעירים יהודיים, רק קשישים.

באותה התקופה הבאתי מקיעו איש שיעבוד בבנות שרה סאשה, שמו הוא ר' ישראל יוסף פוקס נ"י, הוא כבר עבד אצל ר' יעקב בלייך בקיעו שלש שנים, וידע השפה הרוסי באופן מלא, והוא חכם מחוכם, וידע כל החוכמות הרוסיות, ביקשתי אותו, שילך עם ר' פנחס ירקוני נ"י לברר אודות שתי הבנות. אז עלו לבית מגורה של האמא, ור' ישראל יוסף פוקס נ"י ביקש אותה שתתן תמונות מהאמא שלה ומההורים שלה, לא משום שהוא בקוי בחכמת הפרצוף להכיר מזה אם היא יהודיה ואם לאו, רק מזה אפשר לראות האם היו בביתם צלמים או לאו וגם באיזה בית הקברות הם קבורים האם של גוים או של יהודים.

היא נתנה להם אלבום של תמונות, וראה עשרות תמונות, איך שהאמא של שתי הבנות יושבות בחיקו של יוסי מהמפעל באגיר, שתיים ערומות, ומחבקים ומנשקים זה את זה. ר' פנחס ירקוני נ"י לא רצה להסתכל על התמונות, והתחיל לצעוק איך הכנסת אותי להסתכל על תמונות שכאלו. אז הסביר אותו ר' ישראל יוסף פוקס נ"י שהוא מוכרח להסתכל בכדי להבין מה שיוסי באגיר רוצה, הוא חי איתה ביחד, היא בגיל שלושים, והיא גויה, ואינה רוצה לפרנס את הבנות, ולכן הוא רוצה להכניס אותן להבית ספר "בנות שרה סאשה" בכדי לקבל אש"ל וגם חינוך טוב בחינם.

גם מצאו תמונות בהקטלוג שהאמא שלה מונחת בקבר שיש מלמעלה צלם, וגם הסכתא שלה גם כן מונחת לידה עם צלם וכולן בבית הקברות של גויים. אז הודתה שאכן האמא היתה גויה ורק היא רוצה חינוך טובה להבנות שלה בחינם.

כשיוסף באגיר בא לאכול סעודות שבת שם בבנות שרה סאשה, כי ברוך הייזלער שידך אותו עם ר' פייביש נ"י לעשות עסקים גדולים עם מפעל גדול בבארדיטשוב והוא ינהל את העסק, שאלתי אותו, איך אתה גר עם גויה, ועוד כשיש לך אשה בארץ ישראל, התשובה היתה, שאשתו היא כבר בגיל ששים וחמש, והיא לא צריכה אותי, ואני לא צריך אותה, ואני מוכן לשלוח לה גט. זרקתי אותו מהמוסד ולא נתתי לו לשוב, והוא טען שר' פייביש יודע מהכל ועם כל זה הרשה לו לבוא, אמרתי לו אם ר' פייביש יהיה פה הוא יכול להרשות אותך, אבל אני לא מרשה אותך.

אז הלך ר' ברוך הייזלער והתחיל לשדל את ר' ישראל יוסף פוקס נ"י שיגייר את הבנות, ואמר לו

ר' ישראל יוסף פוקס נ"י שבקיעו יס"ד לגיירן. כששמעתי זאת התעכסתי מאוד, מה שר' ברוך הייזלער עלול לעשות בעד ביצת כסף, כי כולם יודעים שהבנות לא רוצות לעמוד ביהדותן, וגירות רק בכדי שיתנו להן ללמוד בבנות שרה סאשה, ואח"כ יסעו לארץ ישראל ויתחתנו עם בחורים יהודים. עשיתי מהומה בעיר, וזרקתי את יוסי מבאגיר, והצלחתי לזרוק גם את ר' ברוך הייזלער ובזה המהומה שככה.

הגע ותשאל עצמך, כאם אני לא הייתי שם, וגם ר' ישראל יוסף פוקס נ"י לא הי' שם, כי אז הי' עוד שתי בנות גויות לומדות בבית הספר בנות שרה סאשה, ועוד גרוע מזה, שהיו שתי גירות שלא היו מוכנות לקבל עול תורה ומצוות. מי האחראי לערוב על הבנות של בנות שרה סאשה שהן יהודיות?

ביקשתי את ר' פייביש עשרות פעמים, שהוא צריך להיות תחת רבנים שיודע את המאנטאליות ואת נטיותן ושקרנותן של האוקראינים והרוסים, ולזה הטוב ביותר הם החב"דניקים, וגם המלצתי חזק שר' ישראל יוסף פוקס נ"י גם כן יהיה ממונה על זה לברר, יש לו נסיון והוא חכם. רק ר' פייביש לא רוצה לשמוע מכך, הוא מנהל בעצמו את המוסד, הוא משלם כרטיסים לכל הרבנים שרוצים לנסוע לאוקריינה כדי שהם יהיו לו כקול שופר וחצוצרות תרועה להתעמולה שלו.

כעת הוא לקח לעצמו רב להמוסד, הרב יעקב דוב רוזען נ"י מהרבנות הראשית של בת-ים, והוא המנהל על כל עניני הרוחניים, הוא לא מכיר את שפתם, לא יודע מה שהולך שם.

על כן אני מבקש שאותו הבי"ד שיברר על אותה הבת שר' פייביש נ"י הביא מאוקריינה, אשר שליח חב"ד העיד עליה שהיא גויה; גם לעבור בדיקות בי"ד על כל הבנות, אם הן יהודיות או לא, ויתנו כתב לכל ילדה,

במלחמת עולם השנייה איבד כלל ישראל שש מליון יהודים, בארבעים שנים האחרונות, כתוצאת נישואי תערובת, איבד כלל ישראל שש מליון יהודים, בארה"ב נישואי התערובת הוא שמונים אחוז, כשפותחים העיתון "ניו יארק טיימס" ורואים את טקסי החתונה רואים שלכל חתונה יש רבאי וגם כומר. באוקריינה הנישואי התערובת פחות מעשר אחוז, כי יהודי היה כסוג ב', יהודי לא היה יכול לקבל מעמד טוב בעבודה, והילדים היהודיים לא היו מסוגלים ללכת לבית ספר נאות, החב"דניקים נמצאים שם כל השנים ויודעים השפה המדוברת. ואספר לכם סיפור מה שקרה לפני חצי שנה:

אצלינו בשכונות בויליאמסבורג גר יהודי שיש לו בן שלא למד בישיבה, הציע לו שידוך בת מאוקריינה שכבר גרה בברייטן ביטש, שמה היא רבינוביטש, האבא שלו שאל אותי איך אפשר לברר שהיא בת יהודית, עניתי לו שאני נוסע כסדר לאוקריינה, אתה יכול לבוא איתי ונילך לאותו העיר מאיפה שהיא באה, והשליח של חב"ד דשם יעזור לנו לברר את זה.

מצאו את זו המשפחת ראבינאוויטש בעיר הזאת, ואמרה לנו שהיא מכרה התעודת לידה שלה שבה כתוב שהיא יהודית למשפחת גוי, כיון שהם רצו לעלות לארץ ישראל, והמשפחת ראבינאוויטש יש להם אב ואם חולים ולא רצו לעזוב את אוקריינה, והמדוברת היא גויה, מארץ ישראל באה לארצות הברית, וככה הצלתי את הבן שלו מלישא לגוי.

עוד סיפר מה שקרה לי במטוס בדרך לארץ ישראל:

לפני חמש שנים, גמרתי מלכנות מקוה, ביום ה' בשבוע, ונסעתי בליל חמישי לארץ ישראל לשבת, רציתי לארגן מנין למעריב, ובין מאתיים וחמשים איש במטוס לא היה אף יהודי אחד, כולם היו גוים שקנו תעודת לידה יהודית כי הסוכנות חילק ליהודים כרטיסים וגם וויזות לבוא לגור לארץ ישראל והגוים קנו את התעודת לידה היהודית בעד מאה דולר.

כל זה קרה אתי, ועכשיו אספר עוד שני סיפורים מה שקרו לתושבי אוקריינה החב"דניקים:

לחב"ד יש הרבה אנשים שנתקרכו ליהדות על ידם, ועלו לגדולה, עד שנעשו שליחים או אפילו

לרבנים.

סיפור א - נקראתי על ידי הגאון ר' מאיר רוקח שליט"א אב"ד קאזלאוו מבארא פארק, לעשות בשבילו מקוה באיזה עיר באוקריינה, והוא לוקח על עצמו אחריות לנסוע לשם פעם בשנה בתור רב המכשיר, והוא יעמיד שם שליח חב"ד להיות המפקח תמידי מדי יום ביומו. כשגמרתי לבנות המקוה, והתקיים טקס גדול, ור' מאיר רוקח שליט"א השתתף באותו המעמד, ניגש אלינו מישחו ולחש באוזנינו, שאמו של אשת שליח חב"ד היא גויה, והרוח נסערה שם, וקראו את השליח חב"ד ואשתו לצד, והם שניהם בעלי תשובה שלמדו במוסקבה באוניברסיטה, וחב"ד קירב אותם ליהדות, והם ידעו שאם האבא יהודי גם הילדים יהודים, ואז לא היו חוקרים הרבה, כי אז להיות יהודי היה בזוי ומבוזה, ולכן התחתנו ביחד. וכעת ה' להם כבר בת בגיל שנים עשרה, ביקשנו מהם שהאמא והבת יתגיירו. חיפשנו עיר שקיים שם בי"ד ולא מצאנו רק בבודו-פעסט, אבל מכיון שאחזתי שהמקוה בבודו-פעסט לא כשרה, לכן לא הנחתי לטבול שם, ולכן לא עשו הגיור שם, וברוך ה' אחר מלחמה גדולה שהיה לי עם הרב ר' גדלי' האפמאן שליט"א אב"ד בודו-פעסט, בנו מקוה חדשה שעלו מליון דולר. וביקשו את הרב ר' יונה שווארץ שליט"א שיעשה הגיור, אמר שהוא לא מרשה לעשות גרים, משום שעיר וויצן נמצאת בין המדינות המזרחיות והמערביות, ואני מקבל מאות פניות של גירות, ואני מדתה אותם שאני לא בקי בהלכות גירות, ואם אגייר אותם, אהיה מאולץ לגייר עוד כמה מאות אנשים.

לקחתי על עצמי לשלם כרטיסי נסיעה לארץ ישראל לשלושם.

כשהבי"ד בארץ ישראל שאלה את הבת של הרב שהיתה בגיל שנים עשרה באם היא רוצה להתגייר או להישאר גויה, היא בחרה להשאר גויה. וכדי לא להשאיר גויה, התחיל הרב להכחיש מכל ומכל שחמיה אכן היתה יהודיה. כאשר נודע מזה לרבני חב"ד, אז פתחו בית הכנסת חדש ושלחו לשם שליח חדש מארץ ישראל, לנהל עניני חב"ד.

סיפור ב - החזקתי באמצע בניית מקוה באיזו עיר באוקריינה, ואז סיפר לי הראש הקהל דמתא שיש רינן שהאמא של השליח של חב"ד, שהוא בעל תשובה, שהיא גויה, והתחתן איתה כבר לפני עשר שנים ועדיין אין להם בנים. למעשה ביקשתי מחב"ד שישלחו לשם רב אחר, כי תחת חסותו אני לא מוכן לבנות מקוה, והסכימו ושלחו רב אחר, ובניתי שם מקוה.

הגע עצמך, זה קרה לשליחי חב"ד שמכירים את המקום, ויודעים את האנשים והמאנטאליותם, והם כבר שם הרבה שנים, ועם כל זה קורים מקרים שכאלה, וזו רק מקרים שכבר גילו אותם, ומי יודע כמה מקרים שכאלה שעדיין לא גילו, ואם בארזים נפלו השלהבת, מה יענה אזובי הקיר!

למנות רב בבנות שרה סאשה בארדיטשוב-אוקריינה

לפסוק מראות

ר' פייביש נ"י רצה לפתוח כולל בבארדיטשוב, ואני הייתי הסוכן שלו שנסעתי לארץ ישראל לראיין את האברכים, אבל שני תנאים התניתי עם ר' פייביש:

א - שצריכים להעמיד מקוה כשרה, בינתיים התקוטטתי עם הרב ר' שלמה ברייער, שימסור אלי את המפתח של המקוה, ולא רצה, פרצתי את המקוה שלו בכוח, וכשראה שאני מתעקש, נתן לי את המפתח, ואז תיקנתי כמה תיקונים קטנים, בכדי שיהיה כשר על צד היותר טוב.

ב - וגם רב שיגיר שם ויפסוק בהלכות מראות להפועלים ולאברכי הכולל שלו, וגם תהיה ישועה גדולה לאוקריינה, כי יש יותר ממאה וחמישים שליחים, רבנים, מלמדים ומדריכים נשואים באוקריינה מחב"ד וממקומות אחרים, ואין מי שיפסוק להם מראות.

פעם שאלתי שליח חב"ד מי פוסק בשבילך מראות, ענה השליח, הרבי שלח אותנו לעשות למען

אידישקייט, ואנחנו לא בודקים ולא מסתכלים, נסעתי לארץ ישראל להבי"ד חב"ד והרעשתי עולמות, עד שהעמידו בהכולל הקיים בירושלים שיעור חדש בהלכות מראות, לשלושים אברכים, וכאשר הם יכשרו לפסוק בהלכות מראות, ישלחו אותם להתפוצה לפסוק להשליחים באוקריינה.

הייתי בארץ ישראל, וראיינתי את בנו של הרב הגאון ר' נתן געשטעטנער שליט"א, ומצאתיו שבקוי בהלכות מראות, עקבתי אחריו בחדר ההוראה של עדה החרדית, והתווכחתי שאכן יודע היטב בטיב הלכות מראות. וגם רציתי שהוא יסע באוקריינה מער לעיר, בכדי לפסוק בהלכות מראות.

הרה"ח ר' פייביש נ"י התקוטט אתו, כיון שהוא לא רצה לאכול סעודות שבת בצוותא חדא עם הבנות של שרה סאשה בלי מחיצה, ולא לקח אותו לרב המוסד, אחרי ארבע חדשים שהבטיח לו שהוא יקח לו לרב. את מי לקח ר' פייביש לרב במקומו, ר' יעקב דוב רוזען נ"י מהרבנות הראשית מבת ים. כי אצלו ר' משולם פייביש מענדעלאוויטש יהיה המכריע ולא התורה הקדושה.

וכשראיינתי את ר' יעקב דוב רוזען מבת ים, ושאלתי האם הוא יכול לפסוק בהלכות מראות, ענה שכן. שאלתי, האם פסק בהלכות מראות בבת ים, ענה שכן. לא יכולתי לבוחנו, כי הראיון התקיים במסעדת עקיבא פקין בבני ברק, ולא היה אתי הכיס עם הבדיקות, וגם אי אפשר להביא בדיקות למסעדה.

וכשהוא הגיע לאוקריינה, הראתיו אחד-עשר בדיקות אקטואליות, ארבע מהם פסק נכון, כי הם היו דם ממש, ולא היה מקום לטעות עליהן, אבל השבע אחרות, היו כריתות ממש.

הכרתי מיד, כשאחז הבדיקות ביד, שהוא לא בקי בזה כלל וכלל לא.

ואחר כך הודה לי שבאמת לא הורה מראות בבת ים, רק כשהיה אברך כולל לפני עשרים וחמש שנה, אז ראה איך ר' צבי ראזענבערג שליט"א פסק מראות.

מיד הודעתי את זה לר' פייביש נ"י שהוא בכלל לא יודע בהלכות מראות, וצריכים תיכף ומיד להעמיד רב חדש היודע את הלכות האלו על בוריין.

ר' פייביש לא מיהר למנות רב אחר, משום שהרב יעקב דוב רוזען נ"י משמש את האינטרסים של ר' פייביש בכל דבר ודבר, כי הוא רב מהרבנות הראשית, וגם אוכל עם הבנות ביחד בלי מחיצה.

אחד מהחברים של הכולל, שהבאותיו לשם, היה אברך חסיד גור, מוכשר ואדוק למאוד, ההתמדה שלו היתה מיוחדת, והשמירת הלשון שלו היה להפליא, הקפיד ללכת למקוה בכל יום. השם המשפחתי של האברך היא גיידה.

יום ה' פרשת תולדות תשס"ו חזרתי מאוקריינה, במטוס של אייר-אוקריינה, ומשמים הזמינו לישיב לידי את הרב שלמה יום טוב ברייער הרב מבארדיטשוב שליט"א, ויישבו ביחד שמונה שעות ודיברנו בהרבה תחומים, קצת תורה וקצת יראת שמים וחסידות, ופתאום הוא סיפר לי: שהאברך גיידה היה לו שאלה של בדיקה, ושאל להרב ר' יעקב דוב רוזען והתיר לו, ולא רצה לסמוך על פסקו, כי ראה שמראה היה אדום מאוד, והגם שהוא התחתן לפני שנתיים, והרבה בדיקות לא ראה אבל לבו אמר לו שזה לא טוב. ולקח את הבדיקה ושאל את ר' שלמה יום טוב ברייער שליט"א, ור' שלמה יום טוב פסק לו שאין ספק שהבדיקה הזו לא כשרה, אז גיידה אמר להרב ר' שלמה יום טוב ברייער שליט"א שהרב ר' יעקב דוב רוזען נ"י התיר לו את זה, אז ענה לו ר' שלמה יום טוב ברייער שליט"א, שהוא לא משנה בזה את דעתו, ואם הרב רוזען נ"י פסק שזה טוב, אז מראה שהוא לא יודע בהלכות מראות. ולכן האברך גיידה נסע תיכף ומיד בחזרה לארץ ישראל, כי ללמוד תורה בבארדיטשוב וזה יכול לגרום איסורי כריתות מוטב לא ללמוד בכולל שכזה.

הרה"ח ר' משולם פייביש נ"י, זכור, שאיסור נידה זה איסור כרת, וכרת הוא וזרעו נכרתים, הגם שהבנים שלך הם כבר יותר מגיל עשרים, ועל זה נאמר לא ימתו אבות על בנים, אבל תדע,

שלהחטיא את עם ישראל באיסורי כריתות במזיד, ואתה מוכר לכולם שבזה עושים נחת רוח להקדושת לוי בעולם העליון, משום שאתה רוצה להרוויח כסף בבארדיטשוב, תדע שזה מרגיז למאוד את הקב"ה, ואלוקיהם של אלה שונא זימה כתוב, וכל מקום שאתה מוצא זנות אנדרלמוסיא באה לעולם והורגת טובים ורעים (רש"י בראשית ו,יג).

וגם בזה אתה סוחר את ה"קדושת לוי" לזבל שלך, ועל זה התפלל יעקב אבינו "בקהלם אל תחד כבודי", תתחיל עם האבא שלך, ותקרא המוסד על שמו, ואל תתחיל עם ה"קדושת לוי".

זכור, שהכשלת אברך אחד מהעובדים שלך בהמוסד "בנות שרה סאשה" בבארדיטשוב, שנולד לו שני ילדים ממקוה פסולה בבארדיטשוב והיית שוגג על זה, ואמרת שאתה מוכן לפדות החטא בצדקה, ואתה נותן שלשים ושיש אלפים דולר, לבנות המקוה החדשה בבארדיטשוב, ואחר זה עברת ניתוח של שסתום על הלב, ונהיית בריא, כי באמת היית שוגג, אבל שאתה מזיד ואתה עומד בפשע וברשע שלך, והשתמשת עם הכוחות והידע שלי, להביא לשם אברכים, ואם הם נכשלים באיסור נדות, דע כי בן-מות אתה, וכריתות היא מיתה לפני ששים שנה, והוא נכרת וזרעו נכרתים. זכור, כל תפקודי והכחות שאני משקיע הוא בכדי לבנות ולתקן מקוואות טהרות בישראל, שבנות ישראל יכלו לטהר לבעליהן כמו שצריכים לפי הגמרא והשולחן ערוך, ולא להכשילם באיסורי נידות ח"ו.

ראה הזהרתך בעוד מועד !!

ר' פייביש מענדעלאוויטש נ"י, תסתום הפה שלך

ר' פייביש נ"י, יש לך פה פעור מבלי חוק ומדבר על חב"ד דברים לא יפים, תזכור שני דברים:

א - כשבניתי המקוה לאחד משליח חב"ד לפני שנה, בא לשם אחד מהמפיונרים הגדולים ביותר באוקריינה לבקר השליח חב"ד, והשליח חב"ד התאונן לו, שגנבת מהמוסד שלו מחב"ד, שתי ילדות, אז שאל המאפיונר את השליח חב"ד, האם רצונך שאסגור את המוסד בבארדיטשוב, תוך פחות מחצי שעה זה ייסגר, ומכיון ששליח חב"ד הוא איש עדין, ענה שאני מעוניין שכן יהיה מוסד, שבמילא הוא יסגר את המוסד כמו שסגר את המוסד לילדים, כשתגנוב כסף מספיק מהציבור. אי לאו צדקתו של השליח החב"ד כבר מזמן לא היית מחזיק מעמד, ולא היה לך לחם לאכול.

ב - דע, אתה עושה צחוק מחב"ד ברבים שהם מְלִים ועושים מצוות לא משום שכך ציווה התורה, אלא רק משום שהרבי מל את עצמו ועשה מצוות. רצוני לומר לך, שכמו שאנו אומרים לפני כל מצוה שאנחנו עושים אותן על דעת ר' שמעון בן יוחאי ועל דעת האר"י ז"ל ועל דעת הבעש"ט ועוד, כמו כן הם עושים אותן על דעת הרבי שלהם, ואין בזה שום צחוק. ודע עוד, כשהנך היית בנייג'ריה, אפריקה, לרבות שבתות לעשות מסחר בלי מקוה, בלי מנין, בלי תורה, ובלי יראת שמים משך שנים רבות, ורק עכשיו שאתה בגיל חמש שנים לימי אביך, אתה רוצה לכפר בעד כל חטאתך, אתה עושה מצוות לכלל ישראל, אבל תדע, ששליחי חב"ד עם האדמורי"ם שלהם כבר עוסקים יותר ממאתיים שנה למען כלל ישראל תוך מסירות נפש תחת הצארים והקאנטוניסטים וסטאלין, ורדיפות ועניות על היהודים.

וזה מה שושתי אמרה לאחשוורוש שכאשר עדיין היתה רוחץ צואת הסוסים אצל אבי, הייתי כבר בת מלכה - וזה חרה לו למאוד, וציווה לתלותה.

אז כעת ר' פייביש נ"י, תסתום הפה שלך, ותמלא אותה בצואת רותחת לפני שאתה לוקח את חב"ד בהפה שלך !

הכו"ח למען טהרתן וקדושתן של ישראל,

נחום ראזענבערג